יום א', י"א בתשרי תשס"ה (26 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב, וגמר טוב!

=ארבעה ימים שבין יום הכיפורים לסוכות, נוהגים קצת שִׂמחה. אין מתענים בהם ואין אומרים 'תחנון' בתפילות היום. טעם שאנו נוהגים שִׂמחה בימים אלה, לפי שהיו ימים של חנוכת המזבח בבית הראשון שבנה שלמה המלך; וגם אנחנו עוסקים במצוות בניין סוכה והכנת אתרוג ושאר המינים לכבוד אדון האדונים מקדש ישראל והזמנים.
... נצטוו ישראל לצאת מבתיהם ולשבת בסוכות ב- 15 לחודש השביעי, חודש תשרי, לזכר הסוכות שהקב"ה הושיבם בצאתם ממצרים. והלא יציאת מצרים ב**ניסן** היתה, והיה ראוי לעשׂות את הזכר בתקופת האירוע הראשון, בניסן, ולמה אם כן נצטווינו על תשרי?
כמה טעמים לדבר זה, ועיקר הטעם שתהא היציאה מן הבית **ניכרת** שהיא עשׂויה לשמו של הקב"ה. בימי ניסן, רגיל אדם לצאת מביתו להנאתו ולדור בסוכה, שכבר פסקו הגשמים והחום מתגבר. אבל בימי תשרי הכל חוזרים מסוכותיהם לבתיהם מפני הגשמים הממשמשים ובאים ומפני צינת הערבים. אבל ישראל שקובעים להם דירה בסוכה בתקופת תשרי, הכל רואים ש**מחמת גזירתו של הקב"ה עושׂים כן ולשמו**.
ועוד אמרו חז"ל: "למה אנו עושׂים סוכה אחר יום הכיפורים? לומר לך, שכן אתה מוצא שבראש השנה הקב"ה יושב בדין על באי העולם, וביום הכיפורים הוא חותם את הדין, שמא יצא דינם של ישראל לגלות? וע"י כך, עושׂים סוכה וגולים מבתיהם לסוכה.
והוסיפו עוד טעמים: אין עושׂים זכר לעניני הכבוד הראשונים, אלה שהקיפום מיד בצאתם ממצרים, כיוון שעננים אלה נסתלקו מהם אחר-כך, אחרי מעשׂה העגל; אלא עושׂים זכר לעניני הכבוד ששוב חזרו להם אח"כ ולא נסתלקו מהם כל 40 שנה. כשחטאו ישראל בעגל [בי"ז בתמוז], נסתלקו מהם עניני הכבוד, עד שעלה משה למרום עוד פעמיים, לפעם האחרונה מראש חודש אלול ועד יום הכיפורים. בפעם הזאת ירד משה מההר והביא לישראל את הלוחות השניים, וגם את מצוות הקמת המשכן, לסימן שהקב"ה נתפייס עמהם ועושׂה לו משכן בתוכם. כאמור, ביום הכיפורים ירד משה מהר סיני, למחרת יום הכיפורים [היום, **<u>י"א בתשרי</u>**], "ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ... ויאמר משה ... קחו מאתכם תרומה לה' "[שמות ל"ה 5-4] והם הביאו אליו עוד נדבה בבוקר בבוקר – הרי אלה י"ב וי"ג בתשרי. בי"ד בתשרי לקחו כל חכם לב ממשה את כל הזהב וכו', וב-ט"ו בתשרי התחילו במלאכת המשכן, ואז חזרו עניני הכבוד ונעשׂו כסוכה על מחנה ישראל. לפיכך, נקבע להם אותו היום לשבת בסוכות. וכשם שהקב"ה הראה לישראל שהוא עוזב שמי השמיים ומשכין שכינתו על הארץ בתוך בני ישראל, כך ישראל מראים להקב"ה שהם עוזבים את בתיהם ובאים לדור עמו בסוכה בצל אמונתו.= [ספר התודעה]

ומתי הושלמה מלאכת המשכן? לאחר כחודשיים וחצי עבודה, ב- כ"ה בכסלו, תאריך שמוּכּר לנו מהקשר אחר – תחילתו של חג החנוכה! =אמר ר' חנינא, בכ"ה בכסלו נגמרה מלאכת המשכן ועשׂה מקופל עד אחד בניסן. והיו ישראל ממלמלין על משה לומר, למה לא הוקם מיד, שמא דופי אירע בו? והקב"ה חשב לערב שִׂמחת המשכן בחודש שנולד בו יצחק אבינו. מעתה, הפסיד חודש כסלו שנגמרה בו המלאכה. אמר הקב"ה: עלי לשלם! מה שילם לו הקב"ה? את חנוכת החשמונאים!= [ספר התודעה]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **ראשון**
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל